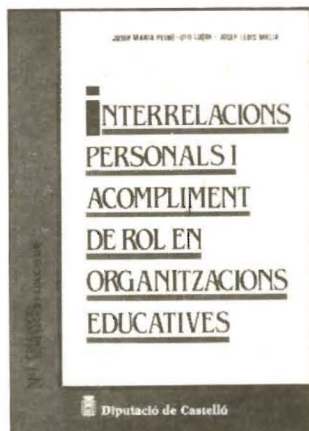

Una teorització necessària

Josep M. Peiró, Oto Luque, Josep L. Melià: Interrelacions personals i acompliment de rol en organitzacions educatives. Col. Temes socio-educatius, núm. 1, Ed. Diputació de Castelló.

Ens trobem amb el primer número de la col·lecció de temes socio-educatius publicada per la Diputació de Castelló. Una col·lecció que des de la perspectiva educacional calia fer, ja que, si hi ha un món en què avui hi haja la pràctica per davant de la teorització, per les pròpies necessitats d'actuació, aquest és el dels serveis socio-educatius. Davant aquesta realitat, ha calgut, doncs, potenciar la realització de treballs teòrics, donant resposta a allò que la societat demana, tot superant la dificultat que aquesta tasca

té, per la falta d'una tradició socio-educativa des d'una perspectiva de progrés a l'àmbit del País Valencià.

Passant a l'obra —que es contextualitza dins d'una línia d'investigació que, al departa-

ment de Psicologia General i sota la direcció del professor Peiró, es porta a la Universitat de València, sobre l'acompliment de papers i els seus efectes en diversos tipus d'organitzacions, és a dir, des de la Psicologia Organitzacional—, cal remarcar la importància de l'anàlisi que fa de les organitzacions educatives, ja que el paper que compleixen els professionals adscrits a aquestes, el seu comportament i les seues actituds repercuteixen en tot el procés educatiu, de tal manera que poden arribar a afectar les línies operatives de les organitzacions.

Els autors exploren les relacions interpersonals i la seua influència en l'acompliment dels papers professionals, en el marc de les organitzacions públiques que presten serveis comunitaris, socio-assistencials i/o educatius, en particular aquests darrers, i ho fan dividint l'estudi en tres parts:

1) l'anàlisi de les relacions interpersonals dels professionals educadors, 2) l'anàlisi de les experiències que l'acompliment del paper produeix en el docent, 3) els efectes que tal acompliment té sobre les conductes i les actituds de les persones que ho duen a terme.

Es un llibre dedicat als professionals de les organitzacions socio-pedagògiques, i especialment a aquells que tenen la responsabilitat de la planificació i la gestió. Es tracta d'un document d'indiscutible interès pràctic en la planificació i el redisseny dels serveis i els centres de formació educativa, i per aconseguir les seues finalitats evita, mentre és possible, els tecnicismes de caràcter metodològic i conceptual, com també l'excessiva proliferació de taules i dades estadístiques. Un treball de gran interès i fàcil lectura.

Josep Beltran

BASES PARA LA PREVENCIÓN DE LAS DROGODEPENDENCIAS

Autor: José León-Carrión
Ediciones Alfar. Sevilla, 1986

Bases para la prevención de las drogodependencias es una obra interdisciplinar que, con nuevos planteamientos y desde una óptica distinta, aporta datos, análisis y procedimientos operativos encaminados a paliar, desde sus propias raíces, uno de los más graves problemas sociales de nuestro tiempo. Así lo reconoce, en el prólogo a esta edición, el Defensor del Pueblo andaluz, Manuel Conde Pumpido. La propia articulación del libro permite que nos hagamos una idea cabal de su contenido: Conceptos básicos y clínica de las

«Drogas y Drogodependencias»; las dimensiones humana, social y psicológica, tráfico y consumo en «La droga en el lenguaje de los datos», «Implicaciones sociales de la droga», «Crisis peculiar de la juventud actual» y «Fenomenología fundamental de la crisis juvenil», «Técnicas de prevención en el campo de las drogodependencias», «El contexto y el ambiente conductual», así como apéndices que ofrecen un «Plan de Intervención en Drogas» y cuestionarios sobre usos de drogas y evaluación de ambientes.

L'ALLIBERAMENT SEXUAL DELS JOVES, MITE O REALITAT

Rafael Xambó. Institució Valenciana d'Estudis i Investigació. València.

Hi ha qui afirma que els joves d'avui dia no tenen problemes sexuals i es manifesten amb major llibertat. Argumenten que el paper normativitzador de l'Església entre els joves ha minvat, ha retrocedit, que el sentiment de pecat —coacció psicològica per a exercir la sexualitat— no és present, i asseguren que l'autoeerotisme —allò que en diuen masturbació— és viu d'una manera molt més natural. Si bé creiem que aquestes afirmacions poden ser parcialment certes en reduïts

sectors de la població juvenil, també dubtem que puguen fer-se generalitzables a tothom. Sembla que es produeix una mena d'idealització, i per tant distorsió, per part dels adults en parlar de la sexualitat dels joves. Copsen la realitat en funció dels canvis que ells han experimentat, i arriben a identificar la seua situació amb la del jove, com si la seua història personal de liquidació d'entrebancs, no sempre liquidats del tot, hagués estat una empresa col·lectiva.

